

עפ"א 71274/08/23 - מאיה סואעד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 71274-08-23 סואעד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 580724/2021

מספר בקשה: 2

לפני כבוד השופט אפרת פינק
המבקשת מאיה סואעד
נגד מדינת ישראל
המשיבה

ההחלטה

לפני בקשה להארכת موعد להגשת ערעור על החלטת בית משפט השלום ברמלה (כבוד השופט הישם ابو שחאדה) מיום 7.9.22 בתק"ח 5206-01-22.

נגד המבוקשת הוגש כתוב אישום המיחס לה עבירה של כניסה לישראל דרך טורקיה ביום 21.8.22, בשעה שהכניסה ממדינה זוASA נאסراה, לפי תקנות סמכויות מיוחדות להתרומות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה) (הגבלת הייציאה מישראל), התשפ"א - 2021 (להלן - "התקנות").

בהתאם לפסיקת בית המשפט ה涕יעדר, כאמור, לאחר שהוצע בפני בית המשפט, אישור המצאה ומכווחו סייבת קבלת הזימון.

ביום 11.8.22 פנתה המבוקשת לבית משפט השלום וביקשה לבטל את פסק הדיון שניתן בהיעדר. לטענה, הגישה כבר ביום 8.11.21 בקשה להישפט באמצעות המשיבה, והיא קיבלת אימיל מהמשיבה, לפיה הבקשת התקבלה והיא תזמין לדין בכתב אישום. אלא שלא קיבלת זימון צזה והופתעה לגלוות בחודש יוני 2022 כי התקבל פסק דין נגדה בהיעדר. מכאן עתירה לבטל את פסק הדיון.

בבית המשפט (כבוד השופט הישם ابو שחאדה), בהחלטתו מיום 7.9.22, דחה את הבקשתה. בהחלטה קבוע כי ישנו אישור מסירה כדין וכי המבוקשת לא הניחה טעם מוצדק לאי התקציבותה. בית המשפט גם לא שוכנע כי יגרם למבוקשת עייפות דין, שכן היא עצמה מאשרת את שהיתה בטורקיה. עוד הוסיף, כי הבקשתה הוגשה זמן רב לאחר תום 30 הימים להגשת בקשה לביטול פסק דין, וכי הנואמת אף לא ביקשה להאריך את המועד להגשת הבקשתה.

ביום 29.9.22, הגישה המבוקשת בקשה נוספת לביטול פסק הדין. בבקשתה הוסיפה, כי יצאה לחופשה בתайлנד, לא שהתה בטורקיה, אולם טיסת החזרה עברה בתקנת בגיןם בשדה התעופה באיסטנבול, שם חנתה בין השעות 10:12 - 22:10. לטענתה, התקנות לא נועדו לחול על מי שחנה במדינה בתקנת בגיןם של טיסה. עוד טענה, כי לא זמינה לדין, וכי בזמן שנרשם אישור המסירה, הייתה בבדיקה קורונה. כן הוסיפה, כי כבר ביום 8.6.22, פנתה לעורכת דין, לאחר שקיבלה דרישת תשלום מרשות האכיפה, וכי עורכת הדין התחייבה להגיש בשמה בקשה ל לבטל פסק הדין, אלא שלא עשתה כן, לטענתה בשל נסיבות רפואיות. בהמשך, רק טענה, כי רק ביום 7.9.22, קיבלה מעורכת דין את החלטת בית המשפט הדוחה את בקשה ל לבטל הכרעת הדין, ומכאן פניהה המאוחרת.

בית המשפט (כבוד השופט עודד מорנו), בהחלטתו מיום 2.10.22, דחה את בקשה השנייה של המבוקשת, תוך שקבע כי אינו ישב כערצת ערעור על החלטותיו.

המבקשת הגישה ביום 31.8.23 הוועת ערעור על החלטת בית המשפט מיום 7.9.22. בהמשך להחלטתי מיום 3.12.23, בו עמדתי על השינוי הרוב בהגשת ערעור, הגישה המבוקשת בקשה להארכת מועד להגשת ערעור. לטענתה, השינוי הרוב נוצר בניסיון לאתר עורך דין, אלא שככל עורכי הדין ביקשו שכר טרחה גבוהה והמליצו לה לשלם את הקנס. עוד טענה, כי סכום הקנסות והריביות עולה, וכי יגרם לה עיונות דין אם הבקשתה תידחה.

המשיבה מתנגדת לבקשתה בשל האיכון הרוב בהגשת ערעור על הכרעת דין שניתנה כבר ביום 7.4.22, כאשר ההחלטה בבקשתה ל לבטל פסק דין ניתנה כבר ביום 7.9.22.

דין הבקשתה להארכת מועד להגשת ערעור - להידחות.

הערעור הוגש כאמור לא בבקשתה להארכת מועד, ולמעשה, ניתן היה כבר באותה העת לדוחתו על הסף, אלא שלפניהם משורת הדין התאפשר לבקשתה להגיש בקשה להארכה, על מנת שנitin יהיה להתרשם אם יש טעם מוצדק לאיכון. בבקשתה להארכה לא הונח כל טעם ממשי לאיכון, ולא ניתן לאמצץقطעם מוצדק את טענת המערערת בדבר ניסיונויה לאתר עורך דין שייצגה, שכן היא יכולה היתה להגיש ערעור ללא "צוג בשלב ראשון (בש"פ 5439/14 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (17.8.14); בש"פ 6751/13 **אבו ג'מה נ' מדינת ישראל** (31.10.13)). המדובר באיכון חריג של שנה ומספר חדשים בהגשת ערעור על פסק הדין. במאמר מוסגר צוין, כי החלטה בבקשתה ל לבטל פסק דין אינה מארכיה את המועד להגשת ערעור (וראו, בעניין דומה: בש"פ 5881/15 **מדינת ישראל נ' פישר** בפסקה י"ט לחווות דעתו של כבוד השופט אליקום רובינשטיין, וכן בפסקה 1 לחווות דעתו של כבוד השופט נעם סולברג (15.12.15)). אולם, גם לאחר החלטה זו החלפה כמעט שנה עד להגשת ערעור. איכון ממושך זה מצטרף לאיכון שחל מלכתחילה בבקשתה ל לבטל פסק דין, אשר גם לדידה של המבוקשת הוגש שלושה חדשים לאחר שנודיע לה על פסק הדין. גם לא הונחה תשתיית לטענה כי יגרם לבקשת עיונות דין, למעשה, המבוקשת מאשרת כי אכן הגעה מדינה, שאסור היה להיכנס ממנה לישראל באותו תקופה לפי התקנות. למעשה, המבוקשת מאשרת, כי כל עורכי הדין אליו פנתה המליצו לה לשלם הקנס,DOI בכך על מנת ללמד, כי אין בסיס לערעור.

מכאן, שאין הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור עומדת בתנאים הנדרשים לבקשת צו (בש"פ 6843/21 זברק נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "ישובי הbron" (9.11.21); בש"פ 3373/19 יבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה גליל מזרחי (28.5.19)).

לפni סיום יעור, Ci המבקשת עוננה יכולה לפנות למרכז קנסות, בבקשת פרישת הקנס, ואולי גם לביטול ריביות, אם לא עשתה כן. אין בכך כדי לחוות דעה באשר להחלטה שתתקבל.

לאור כל האמור, הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור - נדחתת.

ההחלטה תומצא **צדדים**.

ניתנה היום, ב' בטבת תשפ"ד, 14 דצמבר 2023, בהעדך
הצדדים.